

# Worship

By Elder D. Todd Christofferson  
*Of the Quorum of the Twelve Apostles*

## Thờ Phụng

Bài của Anh Cả D. Todd Christofferson  
*Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ*

April 2025 general conference

*What does worshipping God mean for you and me?*

“Now when Jesus was born in Bethlehem of Judea in the days of Herod the king, behold, there came wise men from the east to Jerusalem,

“Saying, Where is he that is born King of the Jews? for we have seen his star in the east, and are come to worship him.”

The Magi, as they are sometimes called, were wise in seeking to find and worship the Messiah. For them, worshipping meant falling down before Him and offering Him gifts of gold and precious, fragrant spices.

What does worshipping God mean for you and me?

When we think of worship, our thoughts typically turn to the ways we show religious devotion both privately and in Church services. As I have considered the matter of worshipping our Heavenly Father and His Beloved Son, our Savior, four concepts have come to mind: first, the actions that constitute our worship; second, the attitudes and feelings that figure into our worship; third, the exclusivity of our worship; and fourth, the need to emulate the Holy Beings that we worship.

### First, the Actions That Constitute Our Worship

One of the most common and important forms of worship is to gather in a consecrated

*Vậy việc thờ phụng Thượng Đế có ý nghĩa như thế nào đối với anh chị em và tôi?*

“Khi Đức Chúa Giê Su đã sanh tại thành Bê Lê Hem, xứ Giu Đê, đang đời vua Hê Rốt, có mấy thầy bác sĩ ở đông phương đến thành Giê Ru Sa Lem.

“[Họ] hỏi rằng: Vua dân Giu Đa mới sanh tại đâu? Vì chúng ta đã thấy ngôi sao Ngài bên đông phương, nên đến đặng thờ lạy Ngài.”

Như chính cái tên mà đôi lúc họ đã được gọi, các Nhà Thông Thái đã khôn ngoan trong việc tìm kiếm và thờ phụng Đấng Mê Si. Đối với họ, việc thờ phụng có nghĩa là sắp mình xuống trước mặt Ngài và dâng lên Ngài những món quà bằng vàng và hương liệu quý giá, thơm ngát.

Vậy việc thờ phụng Thượng Đế có ý nghĩa như thế nào đối với anh chị em và tôi?

Khi nghĩ về sự thờ phụng, những ý nghĩ của chúng ta thường hướng về cách mà chúng ta cho thấy lòng tận tụy đối với tôn giáo cả ở nơi riêng tư lẫn trong các buổi lễ của Giáo Hội. Khi tôi ngẫm nghĩ về việc thờ phụng Cha Thiên Thượng và Con Trai Yêu Dấu của Ngài, Đấng Cứu Rỗi của chúng ta, thì tôi nghĩ đến bốn khái niệm: thứ nhất, các hành động tạo nên sự thờ phụng của chúng ta; thứ hai, những thái độ và cảm nghĩ ảnh hưởng đến cách thờ phụng của chúng ta; thứ ba, việc chúng ta thờ phụng một Đấng duy nhất; và thứ tư, sự cần thiết để noi theo Đấng Thánh mà chúng ta thờ phụng.

### Thứ Nhất, Các Hành Động Tạo Nên Sự Thờ Phụng của Chúng Ta

Một trong những hình thức thờ phụng phổ biến và quan trọng nhất là quy tụ tại một

space to perform acts of devotion. The Lord says, “And that thou mayest more fully keep thyself unspotted from the world, thou shalt go to the house of prayer and offer up thy sacraments upon my holy day.” This is, of course, our primary motivation in building chapels. But, if necessary, a non-dedicated space will do if we can invest it with some degree of sanctity.

Most important is what we do when we gather on the Lord’s day. Of course, we dress as best we can according to our means—not extravagantly but modestly in a way to signal our respect and reverence for Deity. Our conduct is similarly reverent and respectful. We worship by joining in prayer; we worship by singing hymns (not just listening to but singing the hymns); we worship by instructing and learning from one another. Jesus says, “Remember that on this, the Lord’s day, thou shalt offer thine oblations [meaning thine ‘offerings ... of time, talents, or means, in service of God and fellowman’] and thy sacraments unto the Most High, confessing thy sins unto thy brethren, and before the Lord.” We come together not to entertain or be entertained—as by a band, for instance—but to remember Him and be “instructed more perfectly” in His gospel.

At the most recent general conference, Elder Patrick Kearon reminded us that “we do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. To attend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!”

Devoting our Sabbaths to the Lord and His purposes is itself an act of worship. Some years ago, then-Elder Russell M. Nelson observed: “How do we hallow the Sabbath day? In my much younger years, I studied the work of others who had compiled lists of things to do and things not to do on the Sabbath. It wasn’t until later that I learned from the scriptures that my conduct and my attitude on the Sabbath constituted as igne-

nor được biệt riêng để thực hiện các hành động thờ phượng Thượng Đế. Chúa phán: “Và để các người có thể giữ cho mình khỏi tì vết của thế gian một cách trọn vẹn hơn, các người phải đến nhà nguyện và dâng Tiệc Thánh vào ngày thánh của ta.” Dĩ nhiên, đây là động lực chính của chúng ta trong việc xây cất các giáo đường. Nhưng, nếu cần thiết, một không gian không được biệt riêng cho việc thờ phượng cũng sẽ được xem là phù hợp nếu chúng ta có thể trang bị nơi đó có một mức độ tôn nghiêm nào đó.

Quan trọng nhất là những gì chúng ta thực hiện khi chúng ta quy tụ trong ngày của Chúa. Dĩ nhiên, chúng ta ăn mặc tươm tất nhất có thể tùy theo điều kiện của mình—không phô trương nhưng trang nhã theo cách biểu lộ lòng tôn trọng và tôn kính của chúng ta đối với Thượng Đế. Hành vi của chúng ta cũng nên tôn kính và tôn trọng. Chúng ta thờ phượng bằng cách cùng nhau cầu nguyện; chúng ta thờ phượng bằng cách hát các bài thánh ca (không chỉ lắng nghe mà nên hát các bài thánh ca); chúng ta thờ phượng bằng cách chỉ dẫn và học hỏi lẫn nhau. Chúa Giê Su phán: “Phải nhớ rằng ngày này, là ngày của Chúa, các người phải dâng của lễ [có nghĩa là ‘dành ... thời gian, tài năng, hay phương tiện của người trong việc phục vụ Thượng Đế và đồng bào’] và Tiệc Thánh lên Đấng Tối Cao, phải thú tội với anh em mình, và trước mặt Chúa.” Chúng ta quy tụ với nhau không phải để tiêu khiển hoặc để được tiêu khiển—chẳng hạn như việc có một ban nhạc—nhưng chỉ để tưởng nhớ tới Ngài và được “chỉ dẫn một cách hoàn hảo hơn” trong phúc âm của Ngài.

Tại đại hội trung ương gần đây nhất, Anh Cả Patrick Kearon đã nhắc nhở chúng ta rằng: “Chúng ta không quy tụ vào ngày Sa Bát chỉ để tham dự buổi lễ Tiệc Thánh và xem như đã hoàn thành việc cần làm. Chúng ta quy tụ lại để thờ phượng. Có một sự khác biệt lớn giữa hai điều này. Tham dự có nghĩa là có mặt tại đó. Nhưng thờ phượng là có chủ đích ca ngợi và tôn thờ Thượng Đế của chúng ta theo cách biến đổi chúng ta!”

Việc hiến dâng ngày Sa Bát của chúng ta lên Chúa và cho các mục đích của Ngài là một hành động thờ phượng. Cách đây vài năm, khi chủ tịch Russell M. Nelson còn là Anh Cả Russell M. Nelson đã nhận xét: “Chúng ta thánh hóa ngày Sa Bát như thế nào? Khi còn rất trẻ, tôi đã nghiên cứu các bản liệt kê mà những người khác đã lập ra về những việc cần làm và những việc không được làm vào ngày Sa Bát. Mãi cho đến

tween me and my Heavenly Father [see Exodus 31:13; Ezekiel 20:12, 20]. With that understanding, I no longer needed lists of dos and don'ts. When I had to make a decision whether or not an activity was appropriate for the Sabbath, I simply asked myself, 'What sign do I want to give to God?'

Worship on the Lord's day is marked by a particular focus on the great atoning sacrifice of Jesus Christ. We appropriately and specially celebrate His Resurrection at Easter but also every week as we partake of the sacramental emblems of His Atonement, including His Resurrection. For the penitent, partaking of the sacrament is the highlight of Sabbath worship.

Worshipping together as "the body of Christ" has unique power and benefits as we teach, serve, and sustain one another. Interestingly, one recent study found that those who view their spiritual lives as entirely private are less likely to prioritize spiritual growth, or to say their faith is very important, or to have regular devotional time with God. As a community of Saints, we strengthen each other in worship and in faith.

Even so, we cannot forget the daily acts of worship that we engage in individually and at home. The Savior reminds us, "Nevertheless thy vows shall be offered up in righteousness on all days and at all times." One sister wisely observed, "I cannot think of a more profound way to worship God than to welcome His little ones into our lives and care for them and teach them His plan for them."

Alma and Amulek taught the Zoramites who had been banned from their synagogues to worship God not merely once a week but always and "in whatsoever place ye may be in." They spoke about prayer as worship:

sau này tôi đã học được từ thánh thư rằng hành động và thái độ của tôi về ngày Sa Bát tạo thành một dấu hiệu giữa tôi và Cha Thiên Thượng [xin xem Xuất Ê Díp Tô Ký 31:13; Ê Xê Chi Ên 20:12, 20]. Với sự hiểu biết đó, tôi không còn cần bản liệt kê về những việc cần làm và không nên làm. Khi tôi phải đưa ra một quyết định về một sinh hoạt có thích hợp cho ngày Sa Bát hay không, tôi chỉ cần tự hỏi: 'Tôi muốn dâng lên Thượng Đế dấu hiệu gì?'

Việc thờ phượng vào ngày của Chúa được đánh dấu bằng việc đặc biệt tập trung vào sự hy sinh chuộc tội vĩ đại của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Chúng ta mừng Sự Phục Sinh của Ngài không chỉ vào lễ Phục Sinh theo một cách phù hợp và đặc biệt, mà còn vào mỗi tuần khi chúng ta dự phần vào các biểu tượng của Tiệc Thánh về Sự Chuộc Tội của Ngài, kể cả Sự Phục Sinh của Ngài. Đối với người hối cải, thì việc dự phần Tiệc Thánh là điểm nhấn của việc thờ phượng trong ngày Sa Bát.

Việc cùng nhau thờ phượng với tư cách là "thân của Đấng Kỵ Tô" đem lại quyền năng và lợi ích đặc biệt khi chúng ta giảng dạy, phục vụ và tán trợ lẫn nhau. Thú vị thay, một cuộc nghiên cứu mới đây cho thấy rằng những người xem đời sống thuộc linh của họ là hoàn toàn cá nhân thì ít có khả năng để ưu tiên cho sự phát triển thuộc linh, hoặc để khẳng định rằng đức tin của họ rất quan trọng, hoặc để dành thời gian thường xuyên thờ phượng Thượng Đế. Là một cộng đồng Các Thánh Hữu, chúng ta củng cố lẫn nhau trong việc thờ phượng và trong đức tin.

Mặc dù vậy, chúng ta không thể quên các hành động thờ phượng hằng ngày mà chúng ta tham gia theo cách cá nhân và ở nhà. Đấng Cứu Rỗi nhắc nhở chúng ta rằng: "Tuy nhiên, những lời thề nguyện của các người phải được dâng lên trong sự ngay chính bất cứ ngày nào và bất cứ lúc nào." Một chị phụ nữ sáng suốt đã nhận xét: "Tôi không thể nghĩ ra một cách thức uyên thâm nào để thờ phượng Thượng Đế hơn là chào đón các con trẻ của Ngài vào cuộc sống của chúng ta và chăm sóc chúng cùng giảng dạy cho chúng kế hoạch của Ngài dành cho chúng."

An Ma và A Mu Léc đã giảng dạy dân Giô Ram là những người đã bị cấm bước vào nhà hội của họ, rằng họ phải thờ phượng Thượng Đế, không những một lần một tuần mà còn luôn luôn và "tại bất cứ nơi nào mà các người có mặt." Họ nói về sự cầu nguyện như là thờ phượng:

“Ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.

“Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually.”

They also spoke of searching the scriptures, bearing testimony of Christ, performing charitable acts and service, receiving the Holy Ghost, and living in thanksgiving daily. Consider that thought: “living in thanksgiving daily.” It speaks to my second concept:

## The Attitudes and Feelings Inherent in Worship

Feeling and expressing gratitude to God are, in fact, what infuses worship with a sense of joyful renewal as opposed to seeing it as just one more duty.

True worship means loving God and yielding our will to Him—the most precious gift we can offer. When asked which was the great commandment in all the law, Jesus replied, “Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind.” He also called this the first commandment.

This was the pattern of Jesus’s own worship of the Father. His life and His atoning sacrifice were dedicated to the glory of the Father. Poignantly we remember Jesus’s heartrending plea in the midst of unimaginable suffering and anguish: “O my Father, if it be possible, let this cup pass from me,” but then His submissive “nevertheless not as I will, but as thou wilt.”

Worship is striving to follow this perfect example. We will not attain perfection in this course overnight, but if each day we “offer for a sacrifice unto [Him] a broken heart and a contrite spirit,” He will again baptize us with His Spirit and fill us with His grace.

## Third, the Exclusivity of Our Worship

“Các người còn phải dâng hết tâm hồn mình trong phòng kín và những nơi vắng vẻ hay trong vùng hoang dã.

“Phải, và khi nào các người ngưng cầu xin Chúa, thì hãy để cho lòng mình được tràn đầy mở rộng trong sự nguyện cầu Ngài luôn luôn.”

Họ cũng nói về việc tra cứu thánh thư, chia sẻ chứng ngôn về Đấng Ky Tô, thực hiện các hành động bác ái và phục vụ, tiếp nhận Đức Thánh Linh, và sống trong sự tạ ơn hằng ngày. Hãy xem xét ý nghĩ đó: “sống trong sự tạ ơn hằng ngày.” Điều này chính là khái niệm thứ hai của tôi:

## Những Thái Độ và Cảm Nghiĩ Vốn Có trong Việc Thờ Phụng

Trên thực tế, việc cảm nhận và bày tỏ lòng biết ơn đối với Thượng Đế là những điều khiến cho việc thờ phụng tràn ngập cảm giác hân hoan đổi mới, trái ngược với việc xem đó chỉ là một bổn phận nữa mà thôi.

Việc thực sự thờ phụng có nghĩa là yêu mến Thượng Đế và tuân phục ý muốn của chúng ta theo Ngài—là ân tứ quý giá nhất mà chúng ta có thể dâng tặng. Khi được hỏi điều răn nào là lớn hơn hết trong tất cả các luật pháp, Chúa Giê Su đã đáp rằng: “Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời người.” Ngài cũng gọi đây là điều răn lớn hơn hết.

Đây là mẫu mực cho việc thờ phụng Đức Chúa Cha của chính Chúa Giê Su. Cuộc đời và sự hy sinh chuộc tội của Ngài đã được biệt riêng cho vinh quang của Đức Chúa Cha. Chúng ta nhớ đến lời khẩn nài thống thiết của Chúa Giê Su giữa nỗi đau đớn và thống khổ không thể tưởng tượng được, rằng: “Cha ơi! nếu có thể được, xin cho chén này lìa khỏi Con,” nhưng rồi Ngài đã tuân phục: “song không theo ý muốn Con, mà theo ý muốn Cha.”

Thờ phụng là cố gắng noi theo tấm gương toàn hảo này. Chúng ta sẽ không đạt được sự toàn hảo bằng những nỗ lực này trong một sớm một chiều, nhưng nếu mỗi ngày chúng ta đều “hiến dâng cho [Ngài] một tấm lòng đau khổ và một tâm hồn thống hối làm của lễ hy sinh,” thì Ngài sẽ một lần nữa báp têm cho chúng ta bằng Thánh Linh của Ngài và làm cho chúng ta tràn đầy ân điển của Ngài.

## Thứ ba, Chúng Ta Thờ Phụng Một Đấng Duy Nhất

In the first section of the Doctrine and Covenants, the Lord pronounces this indictment of the world:

“They have strayed from mine ordinances, and have broken mine everlasting covenant;

“They seek not the Lord to establish his righteousness, but every man walketh in his own way, and after the image of his own god, whose image is in the likeness of the world.”

It is good for us to remember the example of the three Jewish young men Hananiah, Mishael, and Azariah, carried captive to Babylon not long after Lehi and his family left Jerusalem. A Babylonian officer renamed them Shadrach, Meshach, and Abed-nego. Later, when these three refused to worship an image set up by King Nebuchadnezzar, he commanded that they be thrown into a burning fiery furnace, saying to them, “And who is that God that shall deliver you out of my hands?”

You will recall their bold answer:

“Our God whom we serve is able to deliver us from the burning fiery furnace, and he will deliver us out of thine hand, O king.

“But if not, be it known unto thee ... that we will not serve thy gods, nor worship the golden image which thou hast set up.”

The furnace was so hot that it killed those who threw them into it, but Shadrach, Meshach, and Abed-nego were unharmed. “Then Nebuchadnezzar spake, and said, Blessed be the God of Shadrach, Meshach, and Abed-nego, who hath ... delivered his servants that trusted in him, ... and yielded their bodies, that they might not serve nor worship any god, except their own God.” They trusted in Jehovah for deliverance, “but if not,” that is, even if God in His wisdom did not prevent their death, yet they would remain true to Him.

Whatever takes precedence over worship of the Father and the Son becomes an idol. Those who reject God as the source of truth, or disavow any accountability to Him, in effect substitute themselves as their god. One who places loyalty to a party or cause ahead of divine direction worships a false god. Even those who purport to worship God but do not keep His commandments are walking in their own way: “They draw near to me with their lips, but their hearts are far from

Trong tiết đầu tiên của sách Giáo Lý và Giao Ước, Chúa đã tuyên phán lời buộc tội này về thế gian:

“Chúng đã đi lạc khỏi các giáo lễ của ta, và đã vi phạm giao ước vĩnh viễn của ta;

“Họ không tìm đến Chúa để thiết lập sự ngay chính của Ngài, nhưng mọi người lại đi theo con đường riêng của mình, và theo hình ảnh một Thượng Đế riêng của mình, một hình ảnh theo kiểu thế gian.”

Chúng ta nên nhớ đến tấm gương của ba chàng trai trẻ người Do Thái là Ha Na Nia, Mi Sa Ên và A Xa Ria, đã bị bắt làm nô lệ ở Ba Bi Lôn không lâu sau khi Lê Hi và gia đình ông rời khỏi Giê Ru Sa Lem. Một vị quan người Ba Bi Lôn đã đặt tên cho họ là Sa Đơ Rắc, Mê Sác và A Bết Nê Gô. Về sau, khi ba người này từ chối thờ phượng pho tượng do vua Nê Bu Cát Nết Sa dựng lên, vua đã ra lệnh ném họ vào lò lửa đỏ rực, và nói với họ: “Rồi thần nào có thể giải cứu các ngươi khỏi tay ta?”

Anh chị em sẽ nhớ lại câu trả lời hùng hồn của họ:

“Đức Chúa Trời mà chúng tôi hầu việc, có thể cứu chúng tôi thoát khỏi lò lửa hực, và chắc cứu chúng tôi khỏi tay vua.

“Dẫu chẳng vậy, xin biết rằng chúng tôi không hầu việc các thần của vua, và không thờ phượng pho tượng vàng mà vua đã dựng.”

Lò lửa nóng đến mức giết chết những người ném họ vào đó, nhưng Sa Đơ Rắc, Mê Sác và A Bết Nê Gô lại không hề hấn gì. “Vua Nê Bu Cát Nết Sa lại cất tiếng nói rằng: Đáng ngợi khen Đức Chúa Trời của Sa Đơ Rắc, Mê Sác và A Bết Nê Gô! [Là Đấng] đã ... giải cứu các tôi tớ Ngài nhờ cậy Ngài, ... và liều bỏ thân thể mình, hầu để không hầu việc và không thờ phượng thần nào khác ngoài Đức Chúa Trời mình.” Họ tin cậy Đức Giê Hô Va về sự giải thoát, “dẫu chẳng vậy”, nghĩa là ngay cả khi Thượng Đế trong sự khôn ngoan của Ngài không ngăn cái chết của họ, thì họ vẫn sẽ trung tín với Ngài.

Bất cứ điều được ưu tiên hơn sự thờ phượng Đức Chúa Cha và Vị Nam Tử đều trở thành hình tượng. Những người không tin rằng Thượng Đế là cội nguồn của lẽ thật, hoặc chối bỏ bất kỳ trách nhiệm giải trình nào đối với Ngài, thì là chính họ tự xem bản thân họ là thần. Một người đặt lòng trung thành với một đảng phái hoặc chính nghĩa lên trên sự chỉ dẫn thiêng liêng thì chính là đang thờ phượng một thần giả. Ngay cả những người có ý định thờ phượng Thượng Đế nhưng không

me.”The object of our worship is exclusively “the only true God, and Jesus Christ, whom [He] hast sent.”

## Finally, the Need to Emulate the Father and the Son

Ultimately, how we live may be the best, most genuine form of worship. Showing our devotion means emulating the Father and the Son—cultivating Their attributes and character in ourselves. If, as the saying goes, imitation is the sincerest form of flattery, then we might say with respect to Deity, emulation is the sincerest form of veneration. This suggests an active, sustained effort on our part to seek holiness. But becoming more Christlike is also the natural outcome of our acts of worship. Elder Kearon’s phrase cited earlier about worshipping “in a way that transforms us” is significant. True worship is transformative.

This is the beauty of the covenant path—the path of worship, love, and loyalty to God. We enter that path by baptism, pledging to take upon us the name of Christ and to keep His commandments. We receive the gift of the Holy Ghost, the messenger of the Savior’s grace that redeems and cleanses us from sin as we repent. We could even say that in repenting we are worshipping Him.

There follow additional priesthood ordinances and covenants made in the house of the Lord that further sanctify us. The ceremonies and ordinances of the temple constitute an elevated form of worship.

President Russell M. Nelson has emphasized that “every man and every woman who participates in priesthood ordinances and who makes and keeps covenants with God has direct access to the power of God.”This is not only a power we draw upon to serve and to bless. It is also the divine power that works in us to refine and purify us. As we walk the covenant path, the sanctifying “power of godliness is manifest”in us.

tuân giữ các giáo lệnh của Ngài thì cũng đang đi theo đường lối riêng của họ: “Chúng gần ta bằng môi lưỡi, nhưng lòng dạ chúng xa cách ta.”Đối tượng thờ phượng của chúng ta là duy mỗi “Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Chúa Giê Su Kỵ Tô, là Đấng [Ngài] đã sai đến.”

## Cuối Cùng, Sự Cần Thiết Để Noi Theo Đức Chúa Cha và Vị Nam Tử

Suy cho cùng, cách chúng ta sống có thể là hình thức thờ phượng tốt nhất, chân thật nhất. Việc cho thấy lòng tận tụy của chúng ta có nghĩa là noi theo Đức Chúa Cha và Vị Nam Tử—tự trong bản thân chúng ta trau dồi những thuộc tính và phẩm cách của hai Ngài. Như người ta thường nói, nếu bắt chước là hình thức nịnh hót chân thành nhất, thì chúng ta có thể nói trong sự tôn kính đối với Thượng Đế rằng, noi theo là hình thức tôn kính chân thành nhất. Điều này cho thấy một nỗ lực tích cực, bền bỉ từ phía chúng ta để tìm kiếm sự thánh thiện. Nhưng việc trở nên giống như Đấng Kỵ Tô hơn cũng là kết quả tự nhiên của các hành động thờ phượng của chúng ta. Câu nói của Anh Cả Kearon đã được trích dẫn lúc này về việc thờ phượng, “theo một cách mà biến đổi chúng ta,” rất quan trọng. Việc thực sự thờ phượng có khả năng biến đổi.

Đây là vẻ đẹp của con đường giao ước—con đường thờ phượng, yêu thương và trung thành với Thượng Đế. Chúng ta bước vào con đường đó bằng phép báp têm, cam kết mang danh của Đấng Kỵ Tô, và tuân giữ các giáo lệnh của Ngài. Chúng ta nhận được ân tứ Đức Thánh Linh, sứ giả về ân điển của Đấng Cứu Rỗi mà cứu chuộc và thanh tẩy chúng ta khỏi tội lỗi khi chúng ta hối cải.Chúng ta còn có thể nói rằng khi hối cải là chúng ta đang thờ phượng Ngài.

Tiếp theo đó là các giáo lễ và các giao ước chúc tử tế bổ sung được lập trong nhà của Chúa để thánh hóa chúng ta hơn nữa. Các nghi thức và giáo lễ của đền thờ tạo thành một hình thức thờ phượng nâng cao.

Chủ Tịch Russell M. Nelson đã nhấn mạnh rằng “mỗi người nam và người nữ tham gia vào các giáo lễ chúc tử tế, những người lập và tuân giữ các giao ước với Thượng Đế đều được tiếp cận trực tiếp với quyền năng của Thượng Đế.”Đây không chỉ là quyền năng mà chúng ta nhận được để phục vụ và ban phước. Đó cũng là quyền năng thiêng liêng mà hoạt động trong chúng ta để tôi luyện và thanh tẩy chúng ta. Khi chúng ta bước đi trên con đường giao ước, sự

May we, as the ancient Nephites and Lamanites, “fall down at the feet of Jesus, and ... worship him.” May we, as commanded by Jesus, “fall down and worship the Father in [the] name [of the Son].” May we receive the Holy Spirit and yield our hearts to God, have no other gods before Him, and as disciples of Jesus Christ, emulate His character in our own lives. I testify that as we do, we will experience joy in worship. In the name of Jesus Christ, amen.

thánh hóa “quyền năng của sự tin kính được biểu hiện rõ rệt” trong chúng ta.

Cầu xin cho chúng ta, giống như dân Nê Phi và dân La Man thời xưa, “phủ phục xuống chân Chúa Giê Su mà thờ lạy Ngài.” Cầu xin cho chúng ta, như Chúa Giê Su đã truyền lệnh, “sấp mình xuống mà thờ phượng Đức Chúa Cha trong danh [của Đức Chúa Con].” Cầu xin cho chúng ta nhận được Đức Thánh Linh và hiến dâng lòng mình lên Thượng Đế, không có các thần khác trước mặt Ngài, và với tư cách là môn đồ của Chúa Giê Su Kỵ Tô, noi theo phẩm cách của Ngài trong cuộc sống của chúng ta. Tôi làm chứng rằng khi làm như vậy, chúng ta sẽ cảm nhận được niềm vui trong việc thờ phượng. Trong tôn danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, A Men.